

nomiske ressourcer og en effektiv hjælp til de personer, der har det største behov, har et godt tilskudssystem. Et tilskudssystem, der jo i øvrigt allerede tager særlige hensyn til børn, idet egenbetalingsgrænsen på de 515 kr. ikke gælder for børn under 18 år.

Det er regeringens opfattelse, at den gældende tilskudsordning sammenholdt med hjælpemuligheder efter sociallovgivningen på en god og hensigtsmæssig måde tager hensyn til den økonomiske belastning, som et sygt barn med et stort medicinbehov kan udgøre for nogle børnefamilier. Det var medicinen.

Så er der brillerne. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det ikke bør være økonomi, der afgør, om børn kan få briller. Man må jo forstå det således, at sådan er det i dag. Jeg spørger bare: Vil Enhedslisten virkelig påstå, at det er den danske virkelighed anno 2002, at skolebørn går rundt med sammenknebne øjne, fordi forældrene ikke har råd til at give dem briller?

Det stemmer ikke med det indtryk, jeg selv har. Har man ikke råd til at købe briller til sit barn, er der muligheder for støtte i den sociale lovgivning.

Selvfølgelig ville det være rart at få brillerne betalt. Det ville da også være rart for den gruppe af forældre, der selv har økonomisk mulighed for at købe briller til børnene, også designerbriller – skift en gang i sæsonen, det ville da være rart. Det undrer mig sådan set bare, at det lige præcis er her af alle steder, man vil bruge de trods alt begrænsede velfærds kroner.

Mine beregninger viser, at Enhedslistens forslag vil koste mindst 230 mio. kr. Alene brillerne vil koste ca. 80-100 mio. kr., mens medicinen vil koste ca. 150 mio. kr. under den meget optimistiske forudsætning, at forbruget ikke stiger overhovedet, selv om egenbetalingen fjernes totalt.

Spørgsmålet er, om det er ved afskaffelse af egenbetaling på områder som disse, at vi bruger de offentlige ressourcer bedst. Det mener regeringen ikke. Vi mener, at der er andre områder, der i første omgang skal prioriteres. Vi mener heller ikke, at det er holdbart blot at sætte skatten op for at finansiere udgifter som dem, der er indeholdt i dette forslag.

Derfor kan regeringen, selv om man nu prøver for anden gang på bare et år, ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Jens Christian Larsen (V):

Venstre kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi har samme holdning til forsla-

get, som da Enhedslisten fremsatte et tilsvarende forslag for omkring et år siden.

Vi er tilhængere af det behovsafhængige medicintilskudssystem, som trådte i kraft den 1. marts 2000. Vi finder, at dette system i høj grad tilgodeser børn med et stort medicinbehov, samtidig med at det forebygger misbrug af et forøget og et fordyrende medicinforbrug.

Kl. 18.05

Regler i dette system er socialt afbalanceret ved, at personer med et beskedent medicinbehov har en relativt høj egenbetaling, mens personer med et stort medicinbehov får et relativt stort tilskud til tilskudsberettiget medicin.

Nu anviser forslaget ikke nogen finansiering, men hvis forslagsstillerne forestiller sig, at den nuværende egenbetaling på ca. 230 mio. kr. for medicin og briller til børn og unge under 18 år skulle skattefinansieres, ville det på grund af skatteløftet komme til at vende den tunge ende nedad med større social ulighed til følge. Et gratisprincip vil derfor især komme de velstillede forældre til gode.

Med denne begrundelse kan Venstre ikke støtte forslaget.

René Skau Björnsson (S):

Enhedslistens beslutningsforslag er stort set identisk med et forslag, partiet fremsatte i sidste samling. Det nye forslag adskiller sig ved ud over kravet om gratis receptpligtig medicin også at indeholde et krav om gratis briller til børn og unge under 18 år.

Første gang vi behandlede forslaget, var vi i Socialdemokratiet skeptiske, og det er vi stadig. For Socialdemokratiet er det selvfølgelig helt afgørende, at ingen person uanset alder af økonomiske grunde afstår fra en relevant medicinsk behandling eller brug af briller. Men vi mener, at de gældende tilskudsregler er rimelige og tilstrækkelige til at hindre sådanne situationer.

Medicintilskuddet i dag ydes efter et behovsafhængigt system. Patienter med et stort behov og derfor store udgifter til medicin tilgodeses mere i form af et højere tilskud end dem, der kun har meget lave udgifter til medicin.

Unge under 18 år er efter disse regler særlig begunstiget, og ydermere har børn og unge, hvis forældre stadig ikke har råd til at dække medicinudgifterne, mulighed for at få yderligere tilskud gennem sociallovgivningen.

En anden grund til vores skepsis er, at vi kan være bekymrede for, at forslaget vil medføre en